

Billetsalgssked ved Tangeovre i Sjælland. Den Slags Bevillinger er det, som Folketinget faar, det er Karaktermærket derfor. Folketinget sparer nogle Penge og faar nogle smaa Karakterer. Det er i Virkeligheden Karaktermærket for den hele Indstilling. Det kan være, at ærede Medlemmer og særlig ærede Medlemmer fra Sjælland, som interessere sig for den Slags Ting, kunne mene, at deres Vælgere ere tilfredse, naar de komme hjem og sige: Ja, med Grundloven gif det daarligt, med vor Kamp gif det endnu daarligere, Ministeriet sidder og sidder med den højeste Anerkendelse, som det kan faa, nemlig den Anerkendelse, som ligger i, at den almindelige Valgret gav efter over for det Ministerium, som sidder, og Folketinget gav efter, men vi have reddet nogle Stumper, kære Vælgere! her er et Billetsalgssked til 200 Kr. Men det danske Valgerfolk i sin Almindelighed finder sig ikke tilfreds ved sligt, og jeg saa nok og hørte nok under den Forhandling, som nu nylig fandt Sted, at der blev lagt stor Vægt paa den Gevinst, som Folketinget har faaet, de 2 830,000 Kr. eller hvor meget det er, og paa de Indskrænkninger, som skulde finde Sted paa Hærloven. Det er noget stort for Folketinget, og det skal maasse berolige ude i Landet. Men saa vil jeg minde om et gammelt Ord, der er saa gammelt, tror jeg, at det første Gang findes i et jødiskt Skrift, som hedder Talmud, men som alles Erfaringer trindt omkring i Verden have bekræftet baade tit og ofte, og det er den, at den Mand, der gifter sig for Penge, for ham blive Børnene en Forbandelse. Og det skal nok vise sig, at denne Pagt, som de Herrer her have sluttet med hinanden, vil bære bitre Frugter her i Landet, derom nærer jeg ikke Tvivl. Nu ville maasse ærede Medlemmer af det forenede Højre, som nu gennemføre dette, sige rent ud, at det er Overdrivelse, og at Folketinget i Virkeligheden har faaet mere her. Det ville de nok sige til mig, det tvivler jeg ikke om. Saa ville de holde Forslaget op og sige: Se, disse Gendarmere ligge fælede her — eller skulle fæledes, og se til det ekstraordinære Politi — er det ikke en Gevinst for Folketinget, at vi saa det bort? Men da vil jeg sige: Den Tale forblinder ingen, det har jo længe været klart her i Landet, at disse Gendarmere og det Politi i de senere Aar have revet Højre i Klæsen som Sennep. Højre har været lige saa fed af disse Foranstaltninger som nogen som helst anden i Landet, og Højre har blot oprettholdt dem for at kunne give det foreliggende Parti noget at gaa ud i Landet med.

Men saa ville maasse ærede Medlemmer fra samme Side sige: Jo, men der er mere paa Finansloven, se til den Anmærkning, som var paa § 22, og som i sig indeholdt Spiren til videre provisorisk Udvikling af vort Hærvæsen her i Landet, den have vi faaet ud. Men det betyder jo aldeles intet, naar man samtidig har forpligtet sig til at vedtage en Hærlov, som indeholder det samme. Det, man gennem denne Indstilling og gennem Hærloven gør, er det, at man anerkender i Virkeligheden det Arbejde, som Ministeriet har udført, da det egenmægtig, mod Folkets Vilje og mod Lov og Ret anlagde Kjøbenhavns Befæstning. Jeg ved ogsaa, at de samme ærede Medlemmer ville sige: Vi anerkende, vi godfende ikke Kjøbenhavns Befæstning; og saa ville de henvise til dette Forslag, som foreligger her, til dets Punkt 3 og sige: Der staar her i dette Forslag til en Rigsdagsbeslutning, at alle disse Bevillinger, vi give til disse provisoriske Foranstaltninger, skulle kun være Udtryk for, at disse Anlæg nu en Gang ere til Stede. Det er et mærkeligt Sprog og en mærkelig Sag, at naar Folketinget skal give det Udtryk, at Ting ere til Stede her i Landet, saa skal der en Bevilling ind paa Finansloven; det har jeg aldrig hørt for. Men ærede Medlemmer ville ogsaa kunne forstaa, at man paa en hel anden Maade kunde give det Udtryk, at disse Anlæg ere til Stede; de kunde have enedes med den høje Regering om en Bevilling til at løjse disse Anlæg. Saa havde de samtidig ikke blot anerkendt, at de vare til Stede, men noget mere: at de vare imod disse Anlæg og vilde have dem ud af Verden. Og derfor siger jeg, at Konsekvensen er ikke blot, at de give Bevilling til Vedligeholdelse og til Skatter og Udgifter desuden; de ikke blot anerkende, at Anlægene ere til Stede, men de anerkende tillige, at Anlægene skulle oprettholdes ifølge deres Hensigt. Men den ny Forbindelse, som her er indledet — nej, som sluttet her, den er indledt for længe siden — det ny Parti, som dannes, Regeringspartiet, det forenede Højre, hvad vente de sig af dette? De vente sig, som den ærede Ordfører sagde, der ud af Landets Vel og Fred og Fremtid, og den anden ærede Ordfører for Partiet, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) ventede sig Betsignelse for Landet. Men hvor kunne de Herrer vente det, naar vi skulle tale alvorligt om Tingen? Naar vi skulle sige vor Mening, som den er — og det bør man i saadanne alvorlige Øjeblikke — saa kan jeg dog ikke forstaa, at disse ærede Medlemmer kunne tro, der kan komme